

MĚSTSKÝ SOUD V PRAZE

TISKOVÁ ZPRÁVA

Rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 11. 12. 2025 ve věci sp. zn. 10 A 28/2025

Městský soud v Praze dne 11. 12. 2025 rozhodl ve věci vedené pod sp. zn. 10 A 28/2025 o dvou žalobách bývalého děkana Katolické teologické fakulty Univerzity Karlovy proti dvěma rozhodnutím rektorky o jeho odvolání z funkce. Vzhledem ke skutkové souvislosti obou věcí a totožnosti účastníků soud řízení spojil a žaloby projednal společně. První napadené rozhodnutí soud potvrdil, druhé napadené rozhodnutí soud zrušil. K takovému postupu soud přistoupil z následujících důvodů.

Odvolání děkana z iniciativy akademického senátu představuje výkon ústavně garantovaného práva na akademickou samosprávu. Dosavadní judikatura správních soudů tak vymezuje rozsah soudního přezkumu rozhodnutí o odvolání děkana na návrh akademického senátu tak, že zásah soudu do této oblasti má být omezen pouze na nezbytné minimum, a to na posouzení, zda odvolání nebylo založeno na svévoli, šikanózním jednání či diskriminačních důvodech. Pro závěr o zákonnosti rozhodnutí o odvolání děkana pak postačuje, shledá-li soud alespoň jeden z uváděných důvodů odvolání jako právně legitimní. Na základě uvedených východisek soud přistoupil k přezkumu důvodů odvolání žalobce v rozsahu uplatněných žalobních námitek.

První napadené rozhodnutí žalované ze dne 6. 2. 2025 neobsahovalo vlastní odůvodnění, nýbrž toliko odkazovalo na návrh akademického senátu. Soud však toto rozhodnutí nepovažoval za nepřezkoumatelné, jelikož z jeho obsahu bylo zřejmé, že se žalovaná s návrhem akademického senátu ztotožnila. Při přezkumu důvodů odvolání žalobce z funkce tak soud z tohoto návrhu vycházel. Za legitimní důvod k odvolání žalobce pak soud shledal důvod uvedený pod bodem 2.3. návrhu, týkající se rozsahu oboru „Dějiny evropské kultury“ a jeho personálního a finančního zabezpečení. Podle § 27 odst. 1 písm. h) zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách, má akademický senát výlučné oprávnění rozhodovat o rozsahu výuky. Uvedené potvrzuje i judikatura Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek č. j. 10 As 60/2018-45). Žalobce svými kroky ingeroval do této pravomoci, čímž založil na straně žalované legitimní důvod k jeho odvolání z funkce. Tento závěr soudu nevyžadoval rozsáhlé dokazování, neboť sám žalobce v žalobě výslovně potvrdil odlišný názor na rozsah výuky a prosazoval jeho redukci z důvodu finanční náročnosti programu. Ostatní důvody odvolání žalobce uvedené v návrhu pak soud neshledal natolik relevantními nebo závažnými, aby samy o sobě mohly odůvodnit odvolání žalobce z funkce.

Druhé rozhodnutí žalované ze dne 24. července 2025 soud zrušil, neboť se vztahovalo k totožnému předmětu řízení a totožnému okruhu účastníků, a bylo tudíž vydáno přes existenci překážky věci rozhodnuté (*rei indicatae*). Za této situace soud shledal rozhodnutí nezákonným ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního.

Praha 12. 12. 2025

Mgr. Barbora Walker

tisková mluvčí

Městský soud v Praze

Spálená 2, 112 16 Praha 2

e-mail: tisk@msoud.pha.justice.cz